

Uchwała nr 11

Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem

z dnia 8 marca 2024r.

W sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego

Na podstawie art. 41¹ ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r., poz. 571) oraz § 13 ust. 2 w związku z ust. 5 i 6 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego z dnia 10 września 2019 r. w sprawie Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem (Dz. U. z 2019 r. poz. 1743 z późn. zm.) Rada przyjmuje uchwałę w następującym brzmieniu:

§ 1

Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem pragnie wyrazić swoje poparcie, co do istoty zmian w podstawie kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego. Uważamy, że wprowadzenie do systemu oświaty nowego zawodu technik elektromobilności oraz wprowadzenia zmian w zakresie wybranych zawodów: operator obrabiarek skrawających i technik mechanik, elektromechanik pojazdów samochodowych i technik pojazdów samochodowych, technik weterynarii – przyporządkowanego do branży rolno-hodowlanej może przyczynić się do poszerzenia oferty edukacyjnej i pozwoli uczniom na kształcenie się w nowych dziedzinach.

Pragniemy jednak przy tym zauważyć, że podstawa programowa dla nowo wprowadzanych przedmiotów związana jest z tym, że na ten moment jest mało miejsc w Polsce, gdzie rzeczywiście można by zdobyć praktyczną wiedzę. W naszym kraju nie funkcjonuje duża fabryka aut elektrycznych czy zeroemisyjnych. Należy zatem zwrócić uwagę w podstawie programowej na potrzebę współpracy szkół z warsztatami samochodowymi czy innymi podmiotami (w tym firmami motoryzacyjnymi), aby kształcenie było zapewnione na

odpowiednim poziomie. Współpraca pomiędzy szkołą a producentem pojazdów i warsztatami specjalistycznymi odnosi się także do dostępu do dokumentacji technicznej.

Dla przykładu: uczelnie techniczne posiadają budżety rzędu miliarda złotych, co pozwala na zatrudnienie specjalistów i wyposażenia warsztatów w niezbędny sprzęt, którego wartość często przekracza milion złotych za pojedynczą maszynę.

Jednocześnie podstawa programowa pozwala na dość szeroką interpretację wymagań (z wyłączeniem wymagania dotyczącego dostępu do pojazdu niskoemisyjnego lub elektrycznego).

Zadaniem technika jest umiejętność montżu i diagnostyki maszyn zgodnie z jego specjalizacją. Jednocześnie efekty kształcenia w znacznej części odnoszą się do kompetencji nie tyle technika, co inżyniera (przykładowo str. 183-187). Technik powinien posiadać podstawową wiedzę teoretyczną, jednak znaczna część wymienionych punktów zdaje się być zbędna, a często niemożliwa do zrealizowania w kompleksowy i praktyczny sposób ze względu na ich obszerność. Większość z tych zagadnień będzie omawiana zatem pobieżnie, co nie przełoży się na poszerzenie wiedzy.

W naszej ocenie, należy ograniczyć się do kompetencji związanych z odczytywaniem dokumentacji, zastosowaniem urządzeń, symptomami ich uszkodzenia oraz metodami pomiaru.

Ponadto, cała podstawa programowa zawiera ogólną wiedzę i umiejętności praktyczne, które różnią się od kompetencji inżynierskich jedynie brakiem słowa “projektuje”. Zdecydowanie, należy rozróżnić kompetencje inżynierskie od kompetencji technika i usunąć je z podstawy programowej. Technik powinien posiadać wiedzę teoretyczną i techniczną związaną z wykonywaniem zadań obsługi, diagnozy, naprawy. Należy położyć nacisk na zredukowanie obszernego materiału, tak by skupić się na najważniejszych teoretycznych i praktycznych aspektach przydatnych w pracy. Takie rozwiązanie pozwoli na szkolenie specjalistów, posiadających konkretne umiejętności do pracy, a nie ogólne kompetencje, jednak niewystarczające do podjęcia konkretnego zadania.

Oprócz uwag ogólnych chcielibyśmy również zaproponować konkretne zmiany w poniższych zapisach:

W punkcie “WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE TECHNIK ELEKTROMOBILNOŚCI” na stronie 173 propozycja usunięcia słów “o napędzie elektrycznym” w zdaniu: Szkoła zapewnia dostęp do: – pojazdu samochodowego o “napędzie elektrycznym”,

Podstawą propozycji zmiany jest fakt, że zaproponowane rozwiązanie może wygenerować duży koszt dla Samorządów, które finansują szkoły. Co prawda technik elektromobilności to zawód ściśle związany z pojazdami elektrycznymi i hybrydowymi, ale warto zaznaczyć, że w ramach elektromobilności można umieścić też pojazdy o napędzie hybrydowym oraz

wodorowym. Dodatkowo z punktu widzenia praktycznego takie auto i tak nie byłoby poddawane demontażowi, naprawie itd. Lepszym rozwiązaniem będzie zapewnienie dostępu do części pojazdów elektrycznych albo nałożenie obowiązku współpracy szkoły z warsztatem specjalizującym się w autach elektrycznych. W praktyce przeciętny uczeń i tak nie będzie miał możliwości zapoznania się z takim pojazdem, ponieważ pewnie będzie to jeden pojazd na całą szkołę.

Analogiczny problem pojawia się w części opisanej poniżej na stronie 176. W części zatytułowanej “Wyposażenie szkoły niezbędne do realizacji kształcenia w kwalifikacji MOT.07. Organizacja i prowadzenie procesu obsługi i naprawy pojazdów zeroemisyjnych i niskoemisyjnych” na stronie 173 pojawiają się sformułowania o “modelu części” itp. Warto uwzględnić potrzebę nie tylko korzystania z modeli, ale też z fizycznych części, także uszkodzonych w celu analizy uszkodzenia i wewnętrznej budowy.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.